

Megjelen havonként kétszer, minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár az egész évradra 1 ft 50 kr.
 Egyes szám ára 15 kr.
 Előfizethető: a nagy szálloda portásánál.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
 SZT-MARGITSZIGET

Kéziratokat nem adunk vissza.
 Hirdetéseket mérsékelt áron közzlünk.

—••••• Szt. Margitszigeti fürdők. —•••••

A magyar fővárosnak megvan mindene, ami várost vonzóvá, érdekessé tehet. Vanak búcsujáró helyei is. Több templomának régi, nagyhirű kegyképéhez sűrű processiókban zarándokol a vidék jámbor ajtatos népe s ez egyszerű emberek kik néha messziről, fáradságot és áldozatot nem kímélve járulnak lelkük nemes bizalmával a csodatévő szent képek elé, midőn istenes szolonszmákat küntelve végigvonnak a paloták sorai közt, ugyancsak éles ellentétet mutatnak a fővárosi tömeggel szemben, mely a mammutot hajszolja futkos szüntelenül, idegesen a főváros utcáin.

De a főváros előkelő, intelligens közönségének is megvan a maga búcsujáró helye. Ez a főváros leglenségesebb dómja: a Margitsziget. Gótkius fényő-pillérek, román-stilusú óriás plátán-oszlopok fölé emelkedik a legmagasabb mennyezet, a kék égbolt, a melyen örökkön égő lámpáként csúng a nap, majd kigyulnak a csillagmesekek myriádjai. A zöld kőrönsön ezernyi énekes zenگی a mindenhatalú dicsőséget és millió virágkehelyt illatot tömjénez a teremő fölé. S az idejáró emberek vidámak és örvendősek, a vidám, jökevő ember pedig rendezesen jóléltű és nagyvárúkn rossz cselekedetű. Aki igaz lélekűből örönd magga és felebarátja életének, az ezzel hallját rója le az isten e becses adományáért. A jó ember ártatlan öröme felhámság számba megy. A látogatók egészséget találnak itt, s az egész-

ség istennek tetsző állapot, mert a teremő egészségesnek alkotta az embert és a természetől való elidegenedéséből eredett kórságainak legnagyobb része.

Tehát a főváros közönsége buzgó szorgalommal zarándokol a búcsujáró helyre a természet és magasztos templomába. Ezeren meg ezeren üzönlének ide, és szerzetseledek a tágas terekben s mindenki kényelmesen megtalálja kedvelt helyét s nincs sehol torlódás. Hiszen elérte itt a főváros egész népe.

Eloszik a hívek serege a sziget-dóm csarnokaiba: a legrejtettebb lugas-kápolnáknak is akad zarándoka. — De mintha a templom tulajdonképeni szentélye: a fürdőház maga nem volna olyan látogatott, mint ahogy megérdemelné, ahogy arányban állana a szigetjárók nagy számához. Pedig valóságos csodaforrás fakad ottan, melyeknek nagyteljes gyógyító ereje nem valami egészen speciális menyei kegyelemben rejlik, hanem a természeti öserőkben, melyekkel a teremő felruházta az elemeket, s melyek itt minden kedvező körülmény közreműködése mellett olyan előnyösen egyesültek e kiválasztott téren, az egészség ez ígért földjén, a természetnek e valóságos kegyhelyén. S az ivótermek körül, mely itt a szigeten az oltárt helyettesíti, hól a hívők az üdv kelyhéhez járulva áldoznak, szüntön nem látunk elég sürögő-forgást. Pedig ott ingyen mérk a drága orvosságot, a gyógyító italt.

Hiszen csupán általános tisztasági és egészségí tekintetből is nincs hasznosabb, üdítőbb, kellemesebb, mint a gyönyörű fürdőház pompás, páratlan kényelmű fürdőjében megfürödni, azután jót sétálni a tündérsziget kies utain, s végre a mulhatatlanul hatalmasan jelentkező étvágy jogait is kielégíteni a kitünő két vendéglő valamelyikében, művészi zenehangok mellett.

De az a számtalan csúszos, bántalmazott csonthártyájú, kőszvényes, bőrbántalmas, hűdéses, kimerült idegrendszerű ember nem akar szabadulni bajától, hogy nem jön mind fürödni ide, ahol a kenes meleg víz, ez az igazi panacea, csak ugy lemossa a kóros tagokról e betegégeket? S az a számmékküli ember, aki épen a fővárosban s a vagyonosabb osztályokban szenved altesti vér-bőségben és pangásban, vagy idült gyomor- és bélhurutban, miért nem jár ide mind e csodaforráshoz, melynek vize valósággal kimossa a belső embert, kiöblíti belőle azokat a kórságokat, melyek képtelenné teszik arra, hogy élvezzék az élet örömeit, melyek bősége közt Tantalusként nélkülöznie kell.

Aki beteg és újjá akar születni, merítse tagjait a Szt.-Margit fürdő medencéibe és hajtogassa az ivócsarnok kelyheit. Gyógyulni, enyhülni, üdülni fog mulhatatlanul és áldani fogja azt a jöteköny kezdet, mely az üdv e forrását fakasztotta.

Herrmann Antal.

Realismus.

Dugóddre, hűzdre zord halálussában
Nőghalt, hiszrevedett a duera tel,
Feltámadásnak ünnepi deszije
Tavaszt kérem, s az álom végét ér;
Dicső sügnyen hallgat millyen élet
& féle ha kérea, lany sugatha leved.
Duzsádra nyílja fel piciny szemel,
Fűhesszi vagy s kútalni szorléssel.

Tavaszfnyit, illates virág borsódet
Shereszon zengi meg a fűfalant,
Shhócsija lágyan zengre-bongva csendül,
Hűzeldél rá a vésly s utszéli hant...
Hagaska száll fel féldéjan, merészen,
Hhis: nem fejezött senyvedd penészen!
Hagy szellem fenye, szép születte &
Dalan élanul, éled szir s tüde.

Bacsi-tavál, cigfütyt felve hallgat,
Híhez tavasszal a posta zeng.
Éseményi hang, csodás tehely e dalban —
Sílány lei-hopen & szem meczong;
Bogyádra posta nem esik le szacnya
Olymp téltit hogyha mind lejánya
Nyémán a nap sügget, kímelt jahaast
& daléva éli at a szep tavaszt.

„Hifeszín kelcsán eing, nevetre éled
A nap s asany ruhában alszik el! —
Hfletve így dalsz a soh posta
& teom a ross, mint gonba ezzevel;
Csodás hétéssel zozz, ragyog az egen
& szegény poeta báz majd élvesz: éhen
Dezengz arccal zengi snéket
& felédre vagy anyag: hitvány éled!”

Tavas van, zeng a dal, de mind hiatal!
Nem éli meg e tép, léha nap.
Szegény postát gunymosly hícszi
& csalárdag mindenütt, amerec lép;
„Cselelt usam, oh langeszű poeta,
Nem mondáná meg, helle máz a cépa?
Éde je tess ének egy his élelem,
Héj meel seranyit a soh ezzevel!” ...

Loray Mihály.

TÁRCA.

Hirtelen támadt szerelem.

— Nagysád mindig kegyes. — hajlong a csinos férfi.
— Nem azt kérdeztem, — viszonozza a szép hölgy kedvesen.
— Tudom; de mikor olyan kegyes, olyan jó hozzám.
— Köszönje öszinteségének s most feleljen nyíltan kérdésemre.
— Parancsoljon.
— Hány szép asszonyt ismert már el szíve királynejának?
— Még...
— Nos?
— Gondolkozom.
— Hogyan? Önnek még gondolkoznia kell. Olyan nagy tehát azok száma, hogy hamarjában meg sem tudja mondani.
— Dehogyan oly nagy.
— Hát akkor miért kékis annyira a felelettel?
— Ez onnan van, mivel teljesen öszinte akarok lenni.
— Legyen is, mert nagyon megharagszom, hogyha fölment. Szóljon hát. Hány volt?
— Egyetlen egy sem.

— Egy sem? — kérdik a hölgy, hitetlenül ráva szök-fürtös fejt.
— Valóban.
— Hogy tud ekkorát föllenteni?
— Bocsásson meg; de valót mondtam.
— Lehetetlen!
— Pedig higgye el.
— Nem, nem hiszek önnek többet.
— De nagysád...
— Látnom már, hogy minden áron el akar ámitani. — szakítja felbe nyomban.
— Képes se volnék rá.
— Hasztalan mentegőzök.
— Mondja hát, mit tegyek, hogy meggyőzőem szavaim igaz voltáról?
A hölgy hirtelen ráveti a férfira szeméit és egy pillanatra rajta feleli, aztán így szól:
— Mondja csak: ámdé egész nyíltsággal beszéljen; sohasem érdeklődött eddig valamilyen nő iránt?
— De bizony.
— No, ugy-e bár? megfogtam.
— Hogyan? Hiszen az érdeklődés önkéntelenül támad az emberben.
— Igaz; de a szerelmet sem keltik át erőszakkal.
— Valóban; csakhogy a szerelem az érdeklődéstől még jó messzire esik. Aztán meg az én érdeklődésem egyedül onnan ered, hogy élek-halok a szépet.

Bizva bízzal.

Elbeszélés.

A „Szt-Margitsziget” számára írta:

Hovesinó Sikor Margit.

(Vége)

Egész éjjel lenn voltak és mire felragyogott a májusi nap, észrevétlenül távoztak a kis lakásból, ott minden rendben volt hagyva, az asztalon a lepecsételt levél „végső akaratunk” fölrással. Majd ha kíváncsi idegenek befeszítik a lakást, megtalálják a levelet és eljut a talán illetékes helyére.

Neki indultak a világnak.

Az utcák még elég néptelnek, bár ezüstös fénnyel hütötte be mindent a kelő nap, azzal a sajtóságos felér, bágyatag fényvel, mely tavasszal beszórja a háztetőket lágy zománccal.

A fiatal házaspár mély lélekzetet vett és szünte jól esett tüdőjüknök az úde, friss levegő. Egymáshoz simulva siettek végig a hosszú utcákon, szótalanul, mintha már semmi beszélni valójuk sem volna egymással.

Egy órai gyors járás után elértek a szigetet, de aggodalmasan néztek körül, mert sehol semmitől járművet nem láttak, melynek a segítségével átjuthatnának a megközelíthetlenségében hiszke, szép szigetre. Végre egy vén halász közelgett és kiteszítgette a hálóját a vízben. A fiatal házaspárnak kapóra jött az alkalom. gazdag jutalom fejében kölcsön vettek a csónakot és megindultak végső útjukra.

Ha a kétségbeesés éjszakája még egy besötétítette is a szívüket, lehetetlen volt, hogy ne hatoljon abba egy sugár ebből a pazar fényből, mely az illatos májusi reggel ragyogásában szótárta. Az ég azurkéjje derűlten mosolygott le a magas boltozatról és ingerkedve mozgatta magát a víz tizedekes tükrében, mely minden evező csapásra ezüstös hullámokkal nyaldosta körül a gyorsan sikló csónakot. Olyan úde, olyan szép volt minden, a nagy természet olyan pazar bőkezűséggel

— Díszéretre válik.

— A férfi meghajja magát.

— Főleg, hogy csupán a női szépségokért él-hal, — teszi utána a hölgy bizonyos nyomatékkal s oldalt ránez kísérőjére.

— Nagysád még kétségbejt euyelgésével.

— Nem szeretném, mert még mindenkorrág nem sikerült meggyőznie arról, hogy eddig nem szeretett senkit.

— Komyán — senkit.

— Hát mégis szeretett már?!

— Igen, de —

— Tudtam. S mégis el akarta tagadni. No ez nem szép öntől.

— Bocsánat! én —

— Semmi bocsánat, hanem siessen jóvá tenni hibáját, s mondja meg, de igaz lelke rém: hány nőet gyuit már lángra szíve?

— Szerettem, igaz —

— Kiket? Háuyat? —

— Azaz, hogy még sem szerettem senkit igazán.

— Miket nem beszél össze. Hogy értem szavait?

— Ugy, hogy a szalmatűz még nem szerelem.

— Igaz.

— S én... csak úgy... —

— Ah, csak úgy szokott ön szeretni, — vág szavába a hölgy, a guny némi árnyala-

piperéte fel magát e reggelre, mintha csak szemébe akart volna nevetni annak a boldogtalan párnak, vagy rózsás újjakkal belemarkolni nehéz szívükbe, hogy a bánatnak még a keserű magvát is kiszórja annak örökre.

A fiatal asszony bánatos tekintete egyik hullámról a másikra siklott és világos nyári ruhájában mereven és mozdulatlanul állt ott, mint egy márvány szobor. Nyúlának, lényos természetű bágyadtan esett össze és fehér kezesei az ölében pihentek. Eszébe sem jutott, hogy a nap meleg sugarai ellen védekeznek, melyek csillogó arany fénybe vonták szőke fejét és szomorú arcát.

A férfi maga ezvezt és széles fehér homlokáról hátra tolta kalapját. A menyecske oda pillantott és úgy gondolta, hogy az a vad kétségbeesés eltűnt onnan jessző zordóságával és valami engesztelődött, lágyabb hangulat talált könnyomatot a szabályos, szép vonásokon. Az ő szíve is megkönyebbült egy kicsit.

Már a szigetet egészen közelről láthatták, szinte illatos volt a levegő körülötte a vad virágok édes leheletétől; a legelsőben tenyésző úde élete fogadta őket, mikor végre egy alkalmas helyre akadtak, ahol sok fáradsággal kiköthettek. A csónakot akár vízszálkóhatték volna a vízbe, hisz nem fognak azon többlet visszatérni, de azért oda csomózták egy kiálló fatörzsűhöz, hogy rá találon tulajdonosa.

Egymás karjára támaszkodva léptek a vad-ságában is csoda szép helyre. Az a változatos, ezerféle flóra, a természetnek az a pazar pompája, a min körülvette őket, szinte elképzelhetetlenül szépnek.

Néhány lépésnyire egy sziklafal kristálytiszta vizét ontotta, melynek minden cseppje vakító színt jászott a ráütző napsugarakban, mintha gyémántporral lenne teleterítve. A hova a látnok léptet, puha, báronyos pázsit érte, melynek smaragd zöldje csak úgy nevetett számszám. Csodálatos buja idéseg mindenütt, mintha minden egy fűszálban ezer élet lüktetne. Sehol egy teyenyéni üres hely, mindenütt virág, illat, élet. Némely helyen

távol hangjában. — Végre tehát kislát. Ne is kísérleje meg a tagadást! Lelkébe látok! Mindent tudok! No valjia csak meg, hogy igazam van.

A férfi bűnbánóan hajtja le a fejét, miközben ajkai rebegik:

— Valóban úgy van. Amit eddig éreztem — csak szalmatűz volt.

— Hát mégis igaz? Talán nem is tud igazán szeretni?

— Csupán csak eddig nem tudtam, — veti föl büszkén a fejét a férfi, — mivel még nem ismertem kegyedét, hanem most — egész bensőm egy láng, amely csak kegyedért ég. Más érzélem st nem fér a szívembe. Szeretem kegyedét egész lelkemből, minden gondolatommal, minden érzéssel, minden igazán, örökre!

A hülygő szinte megrettenve tekint a férfura. Hirtelen támadt szerelme megiepi, noha kimondhatatlannul jól esett neki ezt hallani. Soha sem vette eddig észre rajta, hogy szereti, s ime most egyszerre ily szenvedélyes erővel lüktet szívében az írta való szerelme.

Nem tudta, hogy a férfi csak ma tudta meg pontosan, hogy mekkora — a hozományja. Innen támadt az a nagy szerelme ily hirtelen!

Kösa Rozsó.

alig lehetett lépni a ragyogó levelű fűtő-növényektől, melyeket tölcser- vagy csillag-alakú, csak színt mezei virág tarkított. Egyik eszerje mellett a másik; némely fának csak a koronája látszott ki a bokrok és virágok tömött zöldjéből.

A vizesés víg loesogása közé ezer madárhang éneke és csicseregése vegyült. Valahonnan a sűrűből a sárga rigó fittyentése hallatszott, míg a kakuk kérdő szava messzire hangzott és tulkiáltotta a paszirta gyönyörű trilláit. Egy mogyoróhokor tetején néma mozdulatlansággal figyel és várt egy ragyogó tollu paradicsom madár; hosszn, selymes farka lenyúlt az illatos leveleken, mint valami fejedelem drága uszálya.

Távolról, nagyon távolról ide hallatszott a szigetőr mérges kutyájának az ugatása; onnan jött, a csösz kinyhó felől, a honnan a szellő erre hozta a hangot.

A fiatal házaspár szinte megdöbbenve állott meg egy percre a természet csodás szépségét láttára; összeszorult szívük tágnulni kezdett; és az a nehéz nyomás, mely agyukra nehezedett napok óta, engedni kezdett.

„Annál szebb a mennyország sem lehet, — susogta a menyecske megilletődött hangon. — De nézd, nézd! — sikoltott ijedten és reszelt kézzel mutatott egy rózsabokorra, a melynek egyik ágán kedves kis madárfészek ingott; a fészek belsejében puha pelyheken három picike, sárga madárfiók; melyeket egyenkint fogtatott meg egy undok, pikkelyes hátú kigyó.

Lám, minden paradicsomnak megvan a maga kigyója! — felelt gyenge mosolyal a férfi.

Szegény kis madarak! — susogta az asszony elzérékenyülve, — mintha csak a mi kicsikénknek látnám!

Elmerülve, hosszn nézték a kiüresedett fészket, s a három megfotott, clettelen testet, melyből a meleg vért mohón szivta ki az undok pára, aztán nesztelenül siklott tovább a mosolygó virág szőnyeg alatt.

Ez alatt megérkezett az anyamadar, hosszú férget hozva csőrében; mikor meglátta a kipszított fészket, szívrepesztő sikongással repkedett körülötte, kétségbeesve vergődve fényes zöld szárnyával, míg fiait egyre hívta, siránkozó, édes, szorongó hangon; majd meglátva holt testüket, le-lecsapott hozzájuk, mélységes, kifejező nyögéssel. A síró, hívó hangra párja is megérkezett és az is ott repestt kétségbeesve, szívszakgató sípogással.

A fiatal házaspár lesujtva állott ott; az asszonyka leült egy mohos fatörzsre és hirtelen égető könyzárpor öntötte el az arcát; újra elfogta szívét a bánat teljes erővel.

Lassanként egy pár izmos kar körülfogta a derekát és könyvei közé idegen könyvek vegyültek. Csodálkozva pillantott föl és meglepetten látta, mint szánt végig széles barázdát két nagy könyvessepp férje határozott, kemény arcán.

Nem káromkodta istent, nem fakadt ki elkeseredetten az élet kínzó nyomorúságai ellen, hanem meglágyuló szívvel könyezett.

És a ki könyezik, az meg is vigasztalódik... akinek meglágyul a szíve, annak nem reped meg...

Honnan ez a csodás ellágyulás, mely hirtelen hatalmába kerítette?

Az asszonyka kereső szeme szerzettség pillantott, de nem látott egyebet, mint a kék eget, és a szent Margitsziget bűbajos szépsé-

gét, melyre a jó isten bőséges két kézzel öntötte áldását.

De van-e emberi ajak, a mely ékeesebben tudjon beszélni, mint a nagy természet a maga fonséges nyugalmával és némasággal? Van-e, mely úgy tudja elozlatni az emberi szív meggyülemlett keserűségét, mely a minden reményűt vesztett kétségbeesett lelket újra megantitása híra a szépségben, a jóban, az igazban és kitartásra a küzdelemben?!

Az a két beteg szív is ellágyulva a szigeten nyilvánuló remek természeti szépségek láttára, a mint kisirta magát, érezte, hogy megkönyebbült. Sokáig tartották egymást szorosn átölelve, végre az asszony megszólalt:

— Még sem lehet olyan vigasztalannul szomorú az élet, mikor az isten ilyen csábító keretet teremtett hozzája. Minden úgy ragyog, fűrdik a verőfényben, mintha csak vigasztalni akarná az embert, hogy jön talán még derű is a borura...

A férfi lágyan simogatta meg felesége aranyos haját és gyöngédten magához vonta: — Nehezen tudnál megvalni ettől a világtól? — kérdezte susogva.

— Mióta ide léptünk, ebbe a földi paradicsomba, úgy érzem, mintha új élet szállt volna elcsüggedt szívembe. Az isten mégis csak nagy és hatalmas, hogy olyan bűbajos világot tudott teremteni, és ha romba is döntötte egy csapással szívünk világát, fel is tudja azt bizonyára építeni újra. Az a szegény madár is bizonyosan meg fog vigasztalódni, akinek a kicsinyeit megölte a kigyó; mi nekünk meg ne volna annyi lelki erőnk?...

Egymást átkarolva mentek tovább a sziget himes szőnyegén és szívükől mind jobban foszladozott a kétségbeesés fekete fátyla; szemük mindjobban megnyílt a természet gazdag bűbájának; oh, hogy is lehetne meghalni, mikor minden ragyog, mosolyog, verőfényben uszik, örül az életnek és dicseri érte az istent?!

— Csak az ő szíveire ne volna vigasztalás, az ő elvesztett boldogságuk lenne pótolhatatlan?!

Nem! nem! hisz, ha a fának letépik a virágját, jövő tavaszra kihajt megint! A fű is újra kisárazdik, a madarak is újra költönek; minden megújul a nagy természetben, csak az emberi boldogság veszne el egy csapásra örökre?!

Nem! a mint egymáshoz simulva járták a csodás sziget ember nem járta utait, lassan-lassan megnyílt a lelkük és az elröppent életkedv kezdett visszatérni. Mintha fű, fa, bokor, minden vigasztalna és itegtetne feléjük, mintha az ég felhőiben aszúrján az a biztató, édes mondas itegtetne le rájuk:

„Mondottam ember, küzdj és bizva bízzál!”

Igy mentette meg ötven év előtt a Margitsziget bűvös szépsége két kétségbeesett ember életét; hát most, milyen várás-hatalma lehet az ember kedélyére, mikor művészi gondozás alatt van és gyönyörűségei még jobban érvényesülhetnek?!

Szigeti élet.

Személyi hírek. Libits Adolf, kir. tanácsos, főhercegi jószágigazgató e hó elején egy pár napot a szigeten töltött. Itt tartózkodásának ideje alatt a szigetéről fentartott rendről meggyőződve, megelégedetten távozott.

Tombola. A folyó hó 21-én, csütörtökön, megtartandó tombola-játék tiszta jövedelmét a felügyelőség a „Fröbel Nőegylet” javára fordítja. A jegyeket nagy számban veszik a jótékony cél iránt lelkesedő hölgyek. A tárgyak a felügyelőség irántjának második szobájában megtekinthetők.

A Mensa Academica junálisa. Folyó hó 4-én volt az egyetemi ifjuság nyári mulatsága a Mensa Academica javára az alsó-vendéglőben. Előkelő közönség mulatott a legjobb hangulatban s az utolsó csárdásnak csak a hajóhoz hívó harangszó vetett véget. A hölgyek névsora a következők:

Szlávik Lujza és Irma, Vavrik Leona, Spett Vilma és Rózi, Dobrziniczky Olga, Kovács Etkella, Koppán Margit, Wachtmann Mariska és Ilona, Schobitz Hermina, Fáy Elza, Beninger Eta, Tietz Margit, Hubeay Irén, Knoll Lenke és Irén, Pekáry Mariska és Gizella, Sztrokay Ella, Ernyey Mariska és Csilla, Zachrodry Gizella, Müller Irma, Bálint Margit, Révay Jolán, Rost Frida, Tassy Ber Emma, Kondor Margit, Pacozay Kata, Tutsek Józsa, Raffinger Matild, Rác Albiná, Rák Irénke, Fekete Leona, Hanrer Irén és Ilonka, Geilhofer Birike és Margit, Hérics Mariska

és Etel, Székely Jolán, Stollmann Ilonka, Zlinszky Kata, Peller Blanka, O'Donnell Evelin grófné, Bodó Sári, Szederkényi Szeréna, Plosz Gizella és Irénke, Herzogh Ella és Lenke, Magyary Margit, Mischek Paula, Ledniczy Olga, Cselle Anna, Zahoray Ilonka és Anna, Takács Irénke, Jezovics Nelli, Szarmák Lujza, Székács Mariska, Vegh Mariska, Literáty Inczezy-Béke Ilonka, Heinrich Viola, Csaner Emmi, Kempelen Etkella, Parragh Ilka és Hedvig, Tokody Róza, Litvay Vilma és Sarolta kisasszonyok.

Sok szem megtűnközik azon, hogy a napilapok „Naptár” rovatában a Szt.-Margitsziget mint Magyarország egyik történelmi nevezetessége, és Budapest fő- és székváros portemessége, és nagybecsű üdülő és kiránduló helyét a fentebb jelzett rovatból teljesen kizárják. Nézetünk szerint a napilapok „Naptár” avagy „Utmutató” rovatát csak akkor lesznek teljesek, ha a Szt.-Margitszigetet, mint Budapest gyöngyét, a „Naptár” rovatba belefoglalják.

Kedvemenyes szinkíri jegyek. Az ó-budai szinkír buzgó igazgatója Rakodocay Pál a sziget vendégei számára 33 százalékkal olcsóbb jegyeket — egy a nagy szálloda portánál,

ingyven kapható utalvány előmutatása mellett — ad ki. Az előadások 1/8 órákor kezdődnek és 10 óra előtt érnek véget s így mindazok, a kik a szinkírt látogatják, a 1/11 órai utolsó hajóval a szigetre visszatérhetnek. A jó hírnévnek örvendő Rakodocay szinkírtulajtos meglepetésként ajánljuk olvasónk figyelmébe. Meg vagyunk győződve arról, hogy a sziget vendégei megragadják a kedvező alkalmat s minél többen keressék fel az ó-budai kikötőhöz közel fekvő kis muza-templomot.

Köttös hangverseny. Minden keddi napon — délutáni 6—10 óráig kedvező idő esetén — a felső vendéglőben Piros Józsi nemzeti zenekarán kívül felváltva katona-zene is játszik.

A Szt.-Margitszigeti üdítővíz nagy kelendőségét legjobban bizonyítja az a körülmény, hogy az ideán eddigleg 250,000 palackot töltöttek s az már mind el is fogyott.

Nagy tekepálya-verseny. Ehó 21-én vasárnap a felügyelőség nagy tekepálya versenyt rendez, melyek részvételére a sziget szépei közül máris sokan jelentkeztek. A verseny részletes lefolyásáról legközelebbi számunkban híven beszámolunk.

Szt-Margitszigeti gyógyfürdő vendégeinek névsora.

junius hó 1-től junius hó 15-ig.

	Személyek száma	Személyek száma
Át hozat mul. számból	333	
145. id. Ábrányi Kornél, m. kir. zeneak. ny. tanár, a Pesti Napló belmunkatársa, nejével, Budapest	2	181. Kovács Viktória, magánzó és gyermeke, Budapest
146. Aufrecht Lajos, könyvkereskedő, nejével, Budapest	2	182. Kiss István, plébános, Lőrinczi
147. Benes József, igazgató, családjával, Budapest	7	183. Kállmeyer Antal, papirkereskedő, Budapest
148. Barkasy Géza, minisz. osztály tanácsos, Budapest	1	184. Kammer Ernőné, leányával és 1 szobaleánnyal, Budapest
149. öz. Barkasy Imréné, magánzó, Budapest	1	185. Krausz Zsigmond, kereskedő, Budapest
150. Bárány N. Ernőné, igazgató neje, 1 szobaleánnyal	2	186. Kehrer Paul, magánzó, Budapest
151. Bikfalvy István, kereskedő, Zilah	1	187. Dr. Krajcsir Ferenc, orsz. képviselő, Budapest
152. öz. Dr. Braun Bernátné, magánzó, Szegszárd	1	188. Dr. Lechner Agoston, tanár, Budapest
153. Bróker Mihály, ügyvéd és családja, Budapest	3	189. Lőry Jenő, bankár, családjával, Budapest
154. Czukel Manó, kereskedő, nejével, Budapest	2	190. Báró Mednyánszky-Ghyocz Agathe oszilag-kereszes hölgy és anyja Gyulicz-Sándor Johanna, 1 komorn, Brunnöz
155. öz. Darko Józsefné, földbirtokosnő, Bács	1	191. Mezey Pálné, birtokosnő, Miskolc
156. Frey Ferenczné, Frey Berta Mayrok Minna, Esztergom	2	192. Minkus Mór, kereskedő, családjával, Budapest
157. Fekete József, szerkesztő és ír. családjával, Budapest	5	193. Dr. Meisels Vilmos, orvos, családjával, Budapest
158. ifj. Fischer M., kereskedő, nejével, Budapest	2	194. Margulies Miksa, gyáros, Budapest
159. Dr. Földes Béla, egyet. tanár, családjával, Budapest	4	195. Munkácsy Zsigmond, magánzó, nejével, Nagy-Enyed
160. Farkas Miklós, vaskereskedő segéd, Kassa	1	196. Nagy Miklósné, földbirtokosnő, Sz.-Mihályta
161. Grünbaum Adalbert, es. és kir. százados, Budapest	1	197. Pannecz Sándor, nagykereskedő, Budapest
162. Dr. Garai Antal, orvos, Budapest	2	198. Révai Ödön, könyvkereskedő, nejével, Budapest
163. Goldschläger S., gyáros, Budapest	1	199. öz. Reimann Rosalia, magánzó, 1 szobaleánnyal Budap.
164. öz. Gajdos Józsefné, tanfelügyelő özvegye, 2 leányával, Budapest	3	200. Reimann Gyula, hivatalnok, Budapest
165. Görgy Jordán, fűszelgábiró, családjával, Szepes-Szombat	3	201. Rickl Antalné, magánzó, Debreczen
166. Goldberg J. Mórné, keresk. neje, ápolónővel, Szegszárd	2	202. Dr. Rosenberg Gyula, ügyvéd, családjával, Budapest
167. Gillo Ida, magánzó, Budapest	1	203. Rátz László, főgymn. tanár, Budapest
168. Gróf Haller Sándor, Kőpcsény	1	204. Richter F., bortermelő, Montpellier
169. Hochstein Armin, hivatalnok, Budapest	1	205. Szemző Gyula, földbirtokos, nejével, Zombor
170. Hochstein Emil, hivatalnok, Budapest	1	206. Schröder T. H., magánzó, nejével, Berlin
171. Hochstein Emilné, magánzó, Budapest	1	207. Stern Armin, ügynök, családjával, Budapest
172. Herzog József, mérnök, nejével, Budapest	2	208. Selவர் József, igazgató, családjával, Budapest
173. Hazay István, min. fogalmazó, Budapest	1	209. Dr. Szivák Imre, ügyvéd, Budapest
174. Karkay Ede, gyáros, nejével és 1 szobaleánnyal Budap.	3	210. Turtányi Mariska, magánzó, Érsekujvár
175. Dr. Hermann Lajos, ügyvéd, nejével, Budapest	2	211. Törny Emil, okl. műépítész, egyet. tanár, családjával Budap.
176. Dr. Hegedűs Kálmán, kir. igazságügyminisz. segédtitkár, Budapest	1	212. Dr. Turnovsky Jenő, orvos, Budapest
177. Báró Jeszenszky Kálmán, földbirtokos, nejével és komornával, Budapest	3	213. Toldy Ferenczné, kir. tanácsos és egy. tanár özvegye, leányával, Budapest
178. Joachim Márton, kereskedő, Berlin	1	214. Ungár Dező, kereskedő, és családja, Budapest
179. Jármy Jenő, fővárosi osztálymérnök, családjával, Budap.	5	215. Dr. Vándor Jakab, orvos, nejével, Budapest
180. öz. Jankovich Miklósné, földbirtokosnő, szobaleánnyal Ranya	2	216. öz. Vincze Miklósné, magánzó, szobaleánnyal
		217. Weiner Mátýs, kereskedő, családjával, Budapest
		Összesen 486 személy.
		Látogatók és fürdővendégek Budapestről és vidékről 57.754 személy.

Minden kétféle leggyorsabb kifizetésért nyit.

ARZÓSZEREK

NEDELKO E. UTÓDAI ÖZFÜZÉSZE.

Fádr- és szálfa-szerek gyára Sci-Erdia.
Raktár: Budapest, Váci-körút 66.

Mindenemű talcsokák és tárgyonosok, csatlott, káncsok, lámpák, tűz- és lámpások, szegélyek, téglaminták, mángolók, kávé- és teveszállítók, szőlő-ábrák, hárszőlő vágók, szőlőábrák, ültetői eszközök, szőlőábrák-egyesek.

Összeállítható kert-i eszközök és szeskek, padok, rések, és gyémántos-karók.

Minden kétféle leggyorsabb kifizetésért nyit.

ARZÓSZEREK

Kivánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Ugy-e szép vagyok?!

és miért? egyszerűen mert nyáron és télen a
Dr. GRAF-féle
BOROGLYCERINT

használok, mely eliemert és bebizonyított legfelülmulhatatlanabb kosmetikum a bőr ápolására. A ki egyszer vele kísérletet tett az előszeretemet a kitűnő armlatman szer iránt bizonyosan felfogja és velem osztani fogja. Ára darabonként 35 kr., 60 kr. és 1 frt.

Kapható itt a szigeten: a dchány-tözszédben.

Raktárak Budapeston: Török József gyógyszertárában Király-utca és Andrásy-ut, továbbá Novula Nandor, Detsinyi Frigyes, Detsinyi Károly, Kochmeister Frigyes utódai, Lux és Utasi, Molnár és Moser, Petri Ottó (Váci-körút 17), Petrovits M., Reiner Lipót és Ferenc — Budán: Frommer Lajos gyógyszerész, Füzita 12; valamint minden jobb budapesti és vidéki gyógy- és illatszertárakban.

Színes kozmanoi kretonok, francia szalin és batiszt.

A legújabb kész
BLOUSOK
selyem, batiszt és szatinból.
KÉSZ NŐI FEHÉRNEMŰ.
FRANCZIA MELLFÜZÖK.
Női és selyemharisnyák, glapó és 11-de-cos kesztyűk.
Fegyházban kötött női harisnyák, 1/2 tucat 2 frt 50 kr.

WANNKE ÉS RUSZ
Budapest, VI. Andrásy-út 76.
NŐI DIVATÁRHÁZÁBAN.
Videki megrendelések pontosan eszközöltenek.

STEINSCHNEIDER JAKAB

Első os. és kir. szabdalimozott
ágy- és fehérmennék gyára,
Ő os. és kir. CLOTILD főhercegnének udvari szállítója, és számos kintutetések tulajdonosa.

Áruháza és gyára: Budapest, VII. ker., Király-utca 79.

Ajánlja nagy választéku raktárát
mindennemű ágy- és fehérmennék, toll, pelyh, szőnyegek függönyök, takarók, pokrások, hordágyak és vasbutorokban.

Különösen ajánlja magát
szállodák, korodák, nevelő-intézetek stb. belső berendezési tárgyaknak felszerelésére, azonfelül menyasszonyi- és gyermek-helyszínek kiállítására igen jutányos árak mellett.

A SZT-MARGITSZIGETI
ÜDITŐVIZ
a legtöbb vendéglőben és fűszerkereskedésben kapható.

A margitszigeti fűmagkeveréket

mely pázsitalakításra a Margitszigeten használtatik

egyedül csakis

MAUTHNER ÖDÖN

magkereskedése szállítja.

Fő-üzlet:
Andrásy-ut 23. sz.

BUDAPEST.

Fiók-üzlet:
Koronaherceg-u. 18.